

بررسی تأثیر آموزش بالینی بر اساس فرآیند پرستاری بر خودکارآمدی بالینی دانشجویان پرستاری دانشگاه

علوم پزشکی سبزوار

محبوبه محبی^۱، فاطمه برزوئی (ارائه دهنده مقاله)^۲، محدثه محسن پور^۳

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد آموزش پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۳. عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، دانشجوی دکتری پرستاری دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران

زمینه و هدف:

خودکارآمدی یکی از مفاهیم کاربردی تئوری یادگیری شناختی - اجتماعی بندورا می باشد. دانشجویانی که از کارآمدی بالاتری برخوردار هستند در رویارویی با چالش های آینده، افراد مؤثر و خودتنظیم به حساب می آیند. فرآیند پرستاری به عنوان یک استاندارد مراقبتی منجر به ارتقاء کیفیت مراقبت های پرستاری می شود. هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر آموزش بالینی بر اساس فرآیند پرستاری بر خودکارآمدی دانشجویان پرستاری در بالین بوده است.

مواد و روش ها :

این پژوهش یک مطالعه شبه تجربی است که در دانشگاه علوم پزشکی سبزوار در سال ۱۳۹۱ انجام شده است. به منظور جمع آوری و ارزیابی اطلاعات مربوط به موضوع از یک پرسشنامه استاندارد خودکارآمدی بالینی استفاده گردید. ۴۲ نفر از دانشجویان ترم ۵ و ۶ پرستاری، پس از گذراندن یک ترم آموزشی مراقبت بیمار در بالین بر اساس فرآیند پرستاری در دو گروه مداخله و کنترل، پرسشنامه را تکمیل نمودند.

یافته ها :

متوسط سنی شرکت کنندگان $21/48 \pm 1/22$ که $51/9\%$ آن ها جنس مؤنث بودند. میانگین نمره خودکارآمدی در دانشجویان گروه مورد بعد از مداخله $264/73$ و در گروه کنترل $232/91$ بود. آزمون تی مستقل تفاوت آماری معنی دار نشان نداد ($P=0/206$). بین متغیرهای دموگرافیک و نمره خودکارآمدی بالینی ارتباط معنی دار دیده نشد.

نتیجه گیری:

گرچه نتایج این مطالعه اختلاف آماری معنی داری بین نمرات خودکارآمدی دو گروه کنترل و مداخله نشان نداد ولی میانگین نمرات در گروه مداخله بیشتر بود. انجام پژوهش های بیشتر در این زمینه با طولانی تر کردن دوره آموزش و افزایش حجم نمونه پیشنهاد می گردد.

واژه های کلیدی:

آموزش، خودکارآمدی، فرآیند پرستاری، دانشجویان پرستاری